

L' H o r a p r e s e n t .UN SALT EN L'EVOLUCIÓ FALANGISTA.

Certs estrangers que encara no han comprès el que representa el Govern franquista, s'imaginaven que el Pacte russo-alemany hauria portat com a conseqüència una forta reacció anti-alemanya entre els franquistes. No obstant, les persones que comprenen el que significa l'intervenció italo-alemanya a la guerra espanyola i el que significa avui el Govern franquista, no s'han sorprès de que no hi hagués tal reacció, i que en canvi hi hagi hagut un salt considerable en l'evolució política de Falange. Puix el fet és, que el Pacte russo-germànic ha provocat a Espanya una aproximació falangista-comunista.

Mirant les coses fredament, no és gens estrany. Si Hitler i Stalin s'han abraçat, perquè no podrien abraçar-se a Espanya falangistes i comunistes?. Hitler va anunciar en el seu discurs al Reichstag en esclatar la guerra que el Pacte amb Rússia li garantia la pau interior en el camp polític i social durant la guerra. Això significa, instruccions del Komintern als comunistes alemanys de cessar en llur oposició a Hitler. Si aquestes instruccions eren donades per a que pogués desenvolupar-se sense obstacles la política d'Alemanya, pot creure's també que l'obstacle que a tal política pogués representar a Espanya l'oposició dels comunistes als falangistes hagués estat apartat. És doncs, comprensible que ens trobem a Espanya amb un esforç dels falangistes i del Govern de Franco per a aproximar-se als antics "rojo-comunistas".

En aquest número de "GASETA CATALANA" reproduïm un notable article que l'exponent de les doctrines falangistes, Giménez Caballero ha publicat a la "Solidaridad Nacional" de Barcelona. Les idees polítiques que es dedueixen de l'article són: a) que Rússia i els comunistes ja no són "rojos" i com que els "rojos" espanyols estan arrepençats, ja pot arribar-se a una aproximació amb ells. b) que els veritables "rojos", que l'autor denuncia als Tribunals de Justícia, són els amics de les Democràcies, o sigui, de França i Anglaterra, entre els quals, naturalment els catalans i els bascs tenim l'honor de comptar-nos-hi.

Altres mesures responen a la maniobra d'acostar-se a les antigues masses dels sectors que solien anomenar-se "rojos". L'Ambaixada espanyola a París publica una nota el dia 12 de setembre, insistint per a que tornéssim a Espanya tots els refugiats a França. A Espanya, segons aquesta nota, existeix un regim pacífic i ordenat, on tots els refugiats poden retornar sense por, per a dedicar-se a llurs treballs i on tots seran rebuts amb una clemència cristiana i un esperit de germanor, puix que ningú ja no creu en la llegenda de la repressió espanyola. Un altre pas, és la circular del General Muñoz Grande adreçada a les organitzacions de Falange, ordenant que en cada poble siguin ben rebuts els antics soldats republicans que hi retornin sortint dels camps de concentració, i la mesura decretada pel General Franco de condonar les penes menors de sis anys a que hagin estat condemnats els antics "rojos" pels Consells de Guerra franquistes, respon també al mateix moviment d'atracció de les masses "rojas". Si d'una banda hi ha l'aproximació envers els comunistes, de l'altra, les mesures preses a Catalunya darrerament contra el català, la persecució continuada contra els patriotes catalans i l'orientació de l'article de Giménez Caballero denunciant als Tribunals de Justícia els elements democràtics, indiquen que els catalans tradicionalment francòfils i anglòfils continuaran essent, juntament amb els bascs, de iguals tendències, les víctimes constants del Govern franquista qualsevol que sigui la seva orientació.